

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200474
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016200474.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: DREVO - REAL, s.r.o., so sídlom Korňa 861, IČO: 36 377 309, právne zastúpený: Advokátska kancelária JAKUBÍK & HAJDUK, s.r.o., Horná 116, Čadca, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3706/2016, 681/2016-640 zo dňa 8. februára 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2016-134 zo dňa 14. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2016-134 zo dňa 14. marca 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3706/2016, 681/2016-640 zo dňa 8. februára 2016, ako aj rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej aj „orgán verejnej správy prvého stupňa“) č. 500/1679/8254/2015 zo dňa 3. decembra 2015 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalovaný predmetným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry, ktorým bolo schválené poskytnutie podpory žalobcovi formou jednotnej platby na plochu v sume 42.532,97 € podľa § 7 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami oddelených priamych platieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády č. 342/2014 Z.z.“), platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 € podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v poľnohospodárstve v súvislosti so schémami oddelených priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády č. 342/2014 Z.z.“), platby na chov bahníc, jariek a kôz v sume 10.692,07 € v zmysle § 10 nariadenia vlády SR č. 36/2015 Z.z., ktorým sa ustanovujú pravidlá poskytovania podpory v

poľnohospodárstve v súvislosti so schémami viazaných priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády č. 36/2015 Z.z.“) a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 € v zmysle čl. 26 ods. 5 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (ďalej len „Nariadenie EÚ č. 1306/2013“) a zároveň nebolo schválené poskytnutie podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 Delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (ďalej len „delegované nariadenie EÚ č. 640/2014“).

2. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožnil s názorom žalobcu, že zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi bolo v danom prípade pre posúdenie veci nedostatočné. Krajský súd konštatoval, že správne orgány v konaní nezohľadnili počet oviec (676 až 679), ktoré mal žalobca zaregistrované v rozhodnom období v CEHZ, ktorú vedie Plemenárska služba SR, š.p., účelové plemenárske zariadenie, Centrálna evidencia zvierat so sídlom v Žiline, ako autorizovaný a nimi akceptovaný subjekt. Žalobca v žiadosti o poskytnutie dotácie na rok 2015 uviedol počet oviec 568, no podľa jeho vyjadrení malo ísť o údaje rozhodujúce pre inú formu podpory (ovce staršie ako 12 mesiacov), pričom vo výpisoch zvierat z CEHZ za obdobie od 1.5.2015 do 31.10.2015 figuruje 676-679 oviec. Správne orgány oboch stupňov sa s touto skutočnosťou v rozhodnutiach nevysporiadali a neuviedli, či tvorila podklad rozhodnutia, resp. ako ju zohľadnili.

3. Krajský súd zároveň zdôraznil, že tak rozhodnutie prvostupňového, ako aj odvolacieho správneho orgánu neobsahujú zákonom prepísané náležitosti. Z odôvodnenia rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry nie je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov, ako použila správnu úvahu pri aplikácii právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovala a ako sa vyrovnala s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán iba stroho odcitoval právne predpisy, podľa ktorých rozhodol, pričom neuviedol, prečo časti žiadosti žalobcu o poskytnutie podpory vyhovel a zvyšnej časti nevyhovel. Ak by bol dôvodom nedostatočný počet dobytčích jednotiek na 1 ha trvalých trávnych porastov, ako tvrdí žalovaný, nie je zrejmé, ako k tomuto záveru prvostupňový správny orgán dospel. Špecifikácia platieb a protokoly z kontrol, ktoré tvoria prílohu k prvostupňovému rozhodnutiu, taktiež neposkytujú odpoveď na dôvody neposkytnutia podpory, resp. nahodnotenie. Ide len o tabuľkové/formulárové číselné vyjadrenie bez bližších dôvodov, čo argumentačne nepodporuje ani odôvodnenie rozhodnutia. Z rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, či a aké dôkazy boli vykonané, či sa k nim žalobca pred vydaním rozhodnutia vyjadril a ako žalovaný a prvostupňový správny orgán dospeli k nim vydaným rozhodnutiam. Žalovaný, ako ani prvostupňový správny orgán taktiež neuviedli, prečo neakceptovali výpis z CEHZ, ktorú vedie autorizovaný a ním akceptovaný subjekt.

4. Krajský súd dospel k záveru, že v rozhodnutiach správnych orgánov oboch stupňov sa nenachádza také odôvodnenie, ktoré by umožnilo ich preskúmanie a ktoré predniesol žalovaný na pojednávaní. V uvedenom kontexte krajský súd zároveň zdôraznil, že náležité odôvodnenie musí byť obsahom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 SP) tak, aby bolo možné verifikovať skutočnosti, ktorého viedli správny orgán k rozhodnutiu vyjadrenému v jeho výroku. Dodatočné prezentovanie dôvodov rozhodnutia, napríklad na pojednávaní pred správnym súdom, tento nedostatok nekonvaliduje. Uvedené skutočnosti predstavujú dôvod na zrušenie rozhodnutí oboch stupňov podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

5. V závere odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd objasnil dôvody, ktorého ho viedli k zrušeniu prvostupňového správneho rozhodnutia ako celku, a to napriek skutočnosti, že žalobca bol dotknutý na svojich subjektívnych právach iba nevyhovujúcou časťou prvostupňového rozhodnutia. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry nevyplýva, ktorá časť sa vzťahuje na vyhovujúcu časť rozhodnutia a ktorá na nevyhovujúcu časť rozhodnutia. V danom štádiu nebolo preto možné rozhodnutie ako celok rozdeliť na vyhovujúcu časť a

nevyhovujúcu časť tak, aby krajský súd mohol samostatne preskúmať len časť, ktorou správne orgány nevyhoveli žiadosti o poskytnutie platby. Rozhodnutie ako celok označil krajský súd za zmätočné, nezrozumiteľné a neumožňuje jeho preskúmanie z hľadiska skutkového a právneho.

2.

6. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/58/2016-134 zo dňa 14. marca 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ SSP. Žalobca zároveň požadoval priznanie náhrady trov konania a trov kasačného konania.

7. Žalobca vyjadril nesúhlas s právnym posúdením a odôvodnením rozsudku krajského súdu, konštatujúc, že prvý výrok jeho rozhodnutia považuje za nesprávny. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti poukázal na znenie správnej žaloby a žalobného petitu, v ktorom žiadal zrušiť jednak rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie Poľnohospodárskej platobnej agentúry (pozn. kasačného súdu: správne má byť Pôdohospodárska platobná agentúra, autor v ďalšom texte uvádza správne označenie), avšak iba v rozsahu jeho výroku o neschválení poskytnutia podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 DKN (EÚ) č. 640/2014.

8. V kontexte vyššie uvedeného potom žalobca namietal, že krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku zrušil okrem rozhodnutia žalovaného aj rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry, avšak ako celok a nielen iba v časti, ktorou nebolo vyhovené žalobcovej žiadosti o poskytnutie podpory.

9. Žalobca opakovane zdôraznil, že v správnej žalobe žiadal o zrušenie prvostupňového rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry výlučne v časti výroku o neschválení poskytnutia podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 DKN (EÚ) č. 640/2014, pretože prvou časťou výroku predmetného rozhodnutia mu bolo schválené poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 42.532,97 € podľa § 7 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z., platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 € podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z.z., platby na chov bahnic, jariek a kôz v sume 10.692,07 € v zmysle § 10 nariadenia vlády SR č. 36/2015 Z.z. a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 € v zmysle čl. 26 ods. 5 Nariadenie EÚ č. 1306/2013.

10. Krajský súd však zrušil prvostupňové rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry v celej časti s odôvodnením, že toto nie je možné ako celok rozdeliť na vyhovujúcu a nevyhovujúcu časť tak, aby krajský súd mohol samostatne preskúmať iba jednu (žalobcom namietanú) časť, ktorou správny orgán nevyhoveli žiadosti o poskytnutie platby. Výsledkom rozhodnutia krajského súdu je, že rozhodnutie o schválení a poskytnutí podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 42.532,97 €, platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 €, platby na chov bahnic, jariek a kôz v sume 10.692,07 € a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 € je zrušené a hrozí, že správny orgán poskytujúci tieto podpory bude žiadať o ich vrátenie, čo je pre žalobcu neprijateľné a spôsobilo by jeho ekonomickú likvidáciu.

11. Žalobca zároveň namietal, že vo vzťahu k výroku rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry o schválení podpory nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, keďže podaným odvolaním sa domáhal iba jeho preskúmania v časti výroku o neschválení podpory, čím nenaplnil požiadavku stanovenú v § 7 písm. a/ SSP, v zmysle ktorej správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Z uvedeného dôvodu nebol krajský súd podľa názoru žalobcu oprávnený predmetnú časť rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry o schválení podpory skúmať a zrušiť.

3.

12. Žalovaný sa ku podanej kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril

4.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

14. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

16. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že žalobca podal dňa 15. mája 2015 Jednotnú žiadosť na rok 2015, registrovanú pod č. 6060009604, ktorou požiadal o poskytnutie platby na plochu a platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie, platby za ekologizáciu, platby na viazané priame platby, platby pre oblasti s prírodnými alebo inými osobitnými obmedzeniami a o agroenvironmentálno-klimatické opatrenie.

17. Pôdohospodárska platobná agentúra rozhodnutím č. 500/1679/8254/2015 zo dňa 3. decembra 2015 rozhodla o schválení poskytnutia podpôr žalobcovi, a to formou jednotnej platby na plochu v sume 42.532,97 € podľa § 7 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z., platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 € podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z.z., platby na chov bahníc, jariek a kôz v sume 10.692,07 € v zmysle § 10 nariadenia vlády SR č. 36/2015 Z.z. a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 € v zmysle čl. 26 ods. 5 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013. Pôdohospodárska platobná agentúra predmetným rozhodnutím zároveň neschválila žalobcovi poskytnutie podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 Delegovaného nariadenia EÚ č. 640/2014.

18. Žalobca podal proti vyššie špecifikovanému rozhodnutiu Pôdohospodárskej platobnej agentúry odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 3706/2016, 681/2016-640 zo dňa 8. februára 2016 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry potvrdil.

5.

19. Podľa § 7 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z.z.“), platobná agentúra rozhoduje o poskytovaní podpory podľa osobitného predpisu a o poskytovaní zálohovej platby.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z. z., na konanie podľa § 7 ods. 1 písm. a) a aa), § 15 a 16 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon v § 16a až 16d neustanovuje inak.

21. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „správny poriadok“), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

22. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

23. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

24. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

25. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

26. Podľa § 134 ods. 2 SSP, správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,

b) rozhodnutie alebo opatrenie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený,

c) ide o veci podľa § 192,

d) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c), ak je žalobcom fyzická osoba,

e) ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. d),

f) vec súvisí s ochranou práv spotrebiteľa.

6.

27. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

28. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/58/2016-134 zo dňa 14. marca 2018, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3706/2016, 681/2016-640 zo dňa 8. februára 2016 spolu s rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1679/8254/2015 zo dňa 3. decembra 2015 a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, primárne v medziach kasačnej sťažnosti preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

29. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdiť, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

30. Správny súd je v rámci svojej preskúmvacej činnosti (právomoci) limitovaný mantinelmi, ktoré mu stanovuje Správny súdny poriadok, ako základný procesný kódex upravujúci správne súdne konanie. Správny súdny poriadok za účelom predchádzania výkladovým problémom v ustanovení § 134 ods. 1 explicitne upravil viazanosť súdu rozsahom žaloby a žalobnými bodmi tak, aby nevznikali pochybnosti o tom, že správny súd nie je za žalobcu oprávnený určovať obsah súdneho prieskumu.

31. Predmetné ustanovenie je odrazom normatívneho vyjadrenia zásady *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú je správny súd povinný aplikovať v zásade vo všetkých veciach, v ktorých preskúmvava na základe podanej správnej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, s výnimkou prípadov uvedených v druhom odseku ustanovenia § 134 SSP.

32. Z obsahu správnej žaloby podanej žalobcom proti rozhodnutiu žalovaného vyplýva, že žalobný petit je formulovaný ako návrh kasačný, ktorým sa žalobca domáhal jednak zrušenia rozhodnutia žalovaného (hlavný kasačný žalobný návrh), ako aj zrušenia prvostupňového správneho rozhodnutia vydaného Pôdohospodárskou platobnou agentúrou (vedľajší kasačný žalobný návrh), avšak iba v rozsahu jeho výroku o neschválení poskytnutia podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 DKN (EÚ) č. 640/2014.

33. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že základným účelom podania správnej žaloby je ochrana subjektívnych práv žalobcu, ktorý deklaruje, že ako účastník administratívneho konania bol rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Inými slovami povedané, práve prepojenie dopadu rozhodnutia orgánu verejnej správy na subjektívne práva so súdnym prieskumom vymedzuje účel ochrany, ktorý je spojený s podaním všeobecnej správnej žaloby.

34. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal ochrany svojich práv, ktoré mali byť dotknuté výlučne druhým výrokom prvostupňového správneho rozhodnutia, čo žalobca jasne zadefinoval tak v podanom odvolaní, smerujúcim proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa, ako aj v správnej žalobe, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

35. Napriek skutočnosti, že žalobca v správnej žalobe žiadal o zrušenie prvostupňového rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry výlučne v časti výroku o neschválení poskytnutia podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 DKN (EÚ) č. 640/2014, pretože prvou časťou výroku predmetného rozhodnutia mu bolo schválené poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 42.532,97 € podľa § 7 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z.z., platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 € podľa § 8 nariadenia vlády č. 342/2014 Z.z., platby na chov bahníc, jariek a kôz v sume 10.692,07 € v zmysle § 10 nariadenia vlády SR č. 36/2015 Z.z. a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 € v zmysle čl. 26 ods. 5 Nariadenie EÚ č. 1306/2013, krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil okrem rozhodnutia žalovaného aj rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry ako celok a nielen časť týkajúcu sa výroku o neschválení poskytnutia podpory. Z uvedeného dôvodu podal žalobca kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal nesprávnosť postupu krajského súdu.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o špecifickú procesnú situáciu, kedy bolo síce správnej žalobe žalobcu, resp. jeho návrhu v nej špecifikovanému vyhovené, avšak krajský súd konal nad rozsah žaloby, keď rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zrušil aj vo výroku, ktorého nezákonnosť žalobca nenamietal (resp. zrušenia ktorého sa žalobca nedožadoval).

37. Krajský súd v odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku argumentoval, že vzhľadom na skutočnosť, že z odôvodnenia rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry nebolo zrejmé, ktorá časť sa vzťahuje na vyhovujúcu a ktorá na nevyhovujúcu časť rozhodnutia, krajský súd nemohol samostatne preskúmať iba jednu (žalobcom namietanú) časť, ktorou správne orgány nevyhoveli žiadosti o poskytnutie platby a preto pristúpil k zrušeniu rozhodnutia ako celku. Krajský súd zároveň označil predmetné rozhodnutie ako celok za zmätočné, nezrozumiteľné a neumožňuje jeho preskúmanie z hľadiska skutkového a právneho.

38. Vo vzťahu k vyššie uvedeným argumentom krajského súdu, ktorými odôvodnil rozhodnutie zrušiť rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy ako celok, a to napriek skutočnosti, že žalobca bol dotknutý na svojich subjektívnych právach iba nevyhovujúcou časťou tohto rozhodnutia (v rámci žalobného petitu sa domáhal zrušenia iba druhého výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa), Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že tieto nepovažuje za dôvodné.

39. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom kontexte zdôrazňuje, že rozhodujúca je možnosť identifikácie jednotlivých výrokov napadnutého správneho rozhodnutia a nie obsah jeho odôvodnenia. Po

preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že toto obsahuje dva výroky, pričom výroková časť o schválení podpory žalobcovi je jednoznačne identifikovateľná a odčleniteľná od druhého výroku rozhodnutia o neschválení podpory. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konštatuje, že krajský súd nebol v prejednávanej veci oprávnený prekročiť rozsah prieskumnej právomoci, ktorej hranice mu boli vymedzené prostredníctvom podanej správnej žaloby a pristúpiť k zrušeniu rozhodnutia orgánu verejnej správy ako celku (hoci bola namietaná nesprávnosť iba niektorého z jeho výrokov).

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že časť rozhodnutia Pôdohospodárskej platobnej agentúry o schválení platieb nebola žiadnym z účastníkov administratívneho konania spochybnená, a to ani v rámci kasačného konania. Z uvedeného dôvodu považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky postup krajského súdu, ktorý pristúpil nielen k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa vo výroku o neschválení podpory tak, ako to navrhoval žalobca v petite správnej žaloby, ale k zrušeniu prvostupňového správneho rozhodnutia ako celku, za nesprávny a nezákonný.

41. V dôsledku rozhodnutia krajského súdu došlo k situácii, kedy bolo zrušené prvostupňové rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry taktiež vo výroku, na základe ktorého boli žalobcovi, ako osobe domáhajúcej sa preskúmania rozhodnutí správnych orgánov výlučne v rozsahu, v akom deklaroval ohrozenie, resp. porušenie jeho práv a právom chránených záujmov (teda v časti výroku týkajúcom sa neschválenia poskytnutia podpory), poskytnuté platby na plochu v sume 42.532,97 €, platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie v sume 22.732,74 €, platby na chov bahníc, jariek a kôz v sume 10.692,07 € a úhrady finančnej disciplíny v sume 960,22 €. Uvedeným rozhodnutím krajského súdu došlo k zániku právneho titulu, na základe ktorého boli žalobcovi vyplatené finančné prostriedky za účelom poskytnutia podpory v pôdohospodárstve, čo spôsobilo stav právnej neistoty.

42. Na základe vyššie uvedených argumentov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prípade, ak krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa ako celok dôvodiac, že prvostupňové správne rozhodnutie nebolo možné rozčleniť na vyhovujúcu a nevyhovujúcu časť, zaťažil svoje rozhodnutie vadou nezákonnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu bude vec opätovne prejednať a následne rozhodnúť (v medziach podanej správnej žaloby) tak, že zruší rozhodnutie žalovaného zo dňa 8. februára 2016 ako aj rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 500/1679/8254/2015 zo dňa 3. decembra 2015 a to v časti o neschválení poskytnutia podpory formou platby pre vybrané oblasti s prírodnými alebo inými obmedzeniami podľa čl. 19 DKN (EÚ) č. 640/2014. a vec vráti orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. V zmysle § 469 SSP je krajský súd viazaný vysloveným právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom kasačný súd konštatuje, že dôvody, ktoré viedli krajský súd k zrušeniu rozhodnutia žalovaného a sú obsiahnuté v odôvodnení rozsudku sú vecne správne a najvyšší súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

7.

43. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

44. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie, potom v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Bratislave.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.